

PROLETARI DIN TOATE TARILE UNITE-VA!

Gazina Noastră

Organ al Comitetului Raional P. M. R. Hunedoara și al Sfatului Popular Raional

ANUL VII Nr. 75 (361)

SIMBĂȚĂ 5 NOIEMBRIE 1955

4 pag. 20 bani

**Trăiască cea de-a 38-a
aniversare a Marii
Revoluții Socialiste
din Octombrie!**

Sub steagul glorios al Marelui Octombrie

Cu 38 de ani în urmă, clasa muncitoare din Rusia, în alianță cu țărănimea muncitoare, sub conducerea partidului comunist, a răsturnat puterea moșierilor și capitaliștilor și a creat primul stat socialist din lume, statul muncitorilor și țăranilor. Victoria Marii Revoluții Socialiste din Octombrie a însemnat o cotitură radicală în istoria omenirii.

Poporul sovietic întâmpină cea de-a 38-a aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie cu noi succese remarcabile în toate domeniile construcției economice și culturale.

Congresul al XIX-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, care a avut loc în octombrie 1952, a trasat în Directivele sale sarcina de a spori, în decursul cincinalului, cu aproximativ 70 la sută nivelul producției industriale a U.R.S.S. Această sarcină a fost îndeplinită înainte de termen. Volumul global al producției industriale, prevăzut în cel de al cincilea plan cincinal, a fost îndeplinit până la 1 mai 1955, adică în patru ani și patru luni.

Succese deosebit de importante înregistrează industria grea, dezvoltării căreia oamenii sovietici îi acordă o deosebită atenție având în vedere faptul că ea este temelia înfloririi întregii economii naționale, a ridicării continue a bunăstării oamenilor muncii și întăririi capacității de apărare a țării. În comparație cu 1950, producția mijloacelor de producție va crește la sfârșitul anului 1955 cu cel puțin 84 la sută și va constitui peste 70 la sută din întreaga producție industrială a Uniunii Sovietice. Încă în cursul acestui an, în U.R.S.S. se vor produce peste 33.000.000 de tone de fontă, aproximativ 45.000.000 tone de oțel, se vor extrage 70.000.000 tone de țiței și peste 390.000.000 tone de cărbune. Vor fi produse de asemenea 166 de miliarde de kwh de energie electrică. În prezent, Uniunea Sovietică ocupă al doilea loc în lume în ceea ce privește producția de fontă, oțel, energie electrică și cărbune. Puterea hidrocentralelor în prezent aflate în curs de construcție în U.R.S.S. va depăși aproape de trei ori puterea tuturor hidrocentralelor sovietice care au funcționat către începutul anului 1954.

Paralel cu îndeplinirea sarcinilor mari și complexe ale dezvoltării continue a industriei socialiste, poporul sovietic acordă o atenție considerabilă problemelor agriculturii. Milioane de oameni ai muncii din satele colhoznice, cu sprijinul neprecupețit al întregului popor, luptă cu perseverență pentru îndeplinirea înainte de termen a programului trasat de partidul comunist cu privire la sporirea producției de cereale, cu cel puțin 10 miliarde de puduri anual și sporirea producției de produse animale de primă necesitate de două ori și chiar de peste două ori. Există toate temeiurile să se creadă că acest program va fi realizat nu în șase ani, așa cum s-a prevăzut inițial, ci în 3-4 ani. Puternica industrie constructoare de mașini a U.R.S.S. livrează neîntrerupt agriculturii tehnică nouă.

Lupta ce se desfășoară în U.R.S.S. pentru un nou și puternic avânt al producției industriale și agricole, are drept scop îmbunătățirea vieții oamenilor muncii, satisfacerea tot mai deplină a nevoilor materiale și culturale crescânde ale populației. Până la sfârșitul anului 1955, producția bunurilor de consum popular va depăși nivelul anului 1950, cu 72 la sută, în loc de 65 la sută, cum prevedea planul cincinal. Creșterea neîncetată fondului de salarii ale muncitorilor și funcționarilor, sporesc veniturile în natură și în bani ale țăranilor, iar o amploare tot mai mare construția de locuințe, înflorște cultura tuturor popoarelor Uniunii Sovietice legate temeinic prin prietenia lor frățască și prin munca comună pentru binele patriei.

Sărbătorind tradiționala Lună a prieteniei romino-sovietice, poporul român își exprimă sentimentele de dragoste și profundă recunoștință față de poporul sovietic pentru sprijinul frătesc, multilateral pe care ni-l acordă în construcția socialistă.

În acest sprijin multilateral, ajutorul economic reprezintă un capitol dintre cele mai de seamă. El a îmbrăcat forme variate și s-a manifestat chiar din momentul eliberării patriei noastre de către Armata Sovietică.

Contribuția ajutorului sovietic la refacerea economiei naționale a fost imensă. În primii ani de după război, peste 66 la sută din fonta produsă, precum și întreaga producție de sodă caustică se sprijinea pe cocsul trimis din Uniunea Sovietică. Datorită materiilor prime și materialelor sovietice, industria siderurgică românească a putut lucra, încă de atunci, cu aproximativ 70-80 la sută din capacitatea ei de producție. Minerul de fier, cărbunul, cocsul, fonta de turnătorie, rulmenții sovietici, au contribuit la dublarea producției metalurgice românești, la dezvoltarea tuturor ramu-

(Continuare în pag. 4 a)

In cinstea zilei de 7 Noiembrie

Echipa lui Lăbuneț fruntașă în întrecere

Oșelarii Combinatului siderurgic „Gh. Gheorghiu-Dej” desfășoară în cinstea zilei de 7 Noiembrie și Congresului P. M. R. cu însuflețire întrecerea pentru sporirea producției de oțel. În frunte se găesc echipele conduse de Valer Lăbuneț și Aurel Stanciu, care se întrec pentru cucerirea titlului de cel mai bun oșelar. Iată pe scurt rezultatele: cele două echipe au pornit întrecerea în ziua de 24 octombrie, situându-se fruntașă, în primele zile de întrecere, echipa condusă de prim-topitorul A. Stanciu. Acest fapt a nemulțumit echipa condusă de prim-topitorul V. Lăbuneț care preocupându-se mai îndeaproape de încărcarea la timp a cuptorului, și organizându-și munca mai bine a reușit să elaboreze șarje întru-un timp mai scurt. Graficul celor două echipe arată că până în ziua de 2 noiembrie, echipa condusă de Valer Lăbuneț a dat peste sarcinile de plan, zilnice, cu 8 tone de oțel mai mult de cât cea condusă de Aurel Stanciu.

Cu planul depășit

Dind viață angajamentelor luate, multe echipe de furnaliști de la uzina „Victoria” Călan au încheiat luna octombrie cu succese deosebite. Echipa condusă de maestrul Moraru Ioan a dat peste sarcinile de plan cu 8,02 la sută mai multă fontă; cea condusă de tovarășul Moraru Ionașcu și-a realizat planul lunar în proporție de 107,14 la sută, iar echipa condusă de tovarășul Munteanu Romolus și-a depășit planul de producție pe luna octombrie cu 2,77 la sută.

Succesele ceferiștilor

În cinstea zilei de 7 Noiembrie și a Congresului partidului, ceferiștii simerieni au reușit să obțină noi succese în creșterea producției. La secția vagoane echipele conduse de comuniștii Moga Aurel, Lovasz Ioan, ale tovarășilor Vlad Ioan, Galbert Mihai și altele, au executat cu 7 până la 10 la sută mai multe reparații peste plan. Au fost executate reparațiile periodice la 147 vagoane, iar la alte 17 vagoane li s-au făcut reparații generale. Rezultate deosebite au fost obținute și de

turnători și forjori. Turnătorii Dan-ciu Petru, Săbău Petru și Cătană Alexandru, au turnat mai multe piese peste sarcina de plan cu 91-37 la sută, iar echipele de forjori conduse de comuniștii Crișan Ioan, Drăghici Ioan și Chezu Alexandru, au îndeplinit zilnic sarcinile de producție în proporție de 141-178 la sută. Pe întreaga secție turnătorie-fierărie, planul global a fost depășit cu 12 la sută.

Oameni de cuvânt

Colectivul secției reparații utilaje I.C.S.H. și-a propus să execute cu 20 la sută mai multe lucrări peste sarcinile de plan. În dorința lor de a da viață angajamentelor luate, brigăzile de lăcătuși, montatori și mecanici, au pornit o vie întrecere. La sfârșitul lunii octombrie, brigăzile conduse de tovarășii Băbescu Iosif, Negru Luca și Orosz Vicențiu depășiseră sarcinile de producție cu peste 105 la sută, efectuând reparațiile necesare la 8 tractoare KD 35, 15 auto „Dumpere” basculante, 7 betoniere, 8 pompe centrifugale și alte numeroase utilaje. Astfel angajamentul luat de a depăși planul cu 20 la sută, a fost întrecut cu 23 la sută.

Locuri istorice ale Marelui Octombrie

Monumentele

Leningradului

de ANATOLI VEDENSKI

În aceste zile, un număr tot mai mare de autobuse se opresc pe cheul Nevei, în fața palatului Smolnii, lângă crucișătorul „Aurora”, fac ocolul pieții din fața palatului. Sînt localnici sau oaspeți veniți din Moscova, Siberia, Caucaz, din țările de peste holare, care vizitează monumentele istorice ale Marii Revoluții Socialiste din Octombrie.

La Leningrad sînt multe monumente — mărturii ale celei mai mărețe mișcări revoluționare din istoria omenirii — păstrate cu sfîntențe de locuitorii orașului.

Smolnii. Chiar pe malul Nevei se înalță monumentală clădire, adăpostită de luxurianta vegetație a parcului. La intrare se înalță monumentul lui V. I. Lenin, ridicat cu prilejul celei de a 10-a aniversări a Marelui Octombrie. În chipul marelui conducător totul exprimă forță, îndeamnă la răscoală. La Smolnii funcționa statul major al Revoluției. Aici au iucat V. I. Lenin, I. V. Stalin, I. M. Sverdlov, F. E. Dzerjinski. De aici au pornit spre detașamentele gărzilor roșii, malrozilor și soldaților revoluționari directivele lui Lenin, precise și pline de încredere în victorie.

La primul etaj se află camera lui V. I. Lenin, unde marele conducător a locuit în primele patru luni și jumătate ale existenței statului sovietic. Aici, în această cameră modestă, și-a continuat Lenin activitatea lui titanică. Conducînd ținara republică, el a scris 150 de lucrări. Fotografiele multora din ele sînt expuse în vitrine speciale.

Camera de locuit a lui Ilici, despărțită în două printr-un fel de paravan, impresionează prin simplitatea ei severă. În partea destinată dormitorului se pot vedea un pat simplu, un dulap și un taburet, iar în cealaltă parte a camerei — o mică masă de lucru, cu călimară, o lampă de petrol la care s-a adaptat un bec electric, telefonul. Lîngă peretele opus — o otomană, o masă rotundă, două fotolii, învelite în huse albe.

La celălalt capăt al culoarului, care pare nesfîrșit, se află istorica sală de festivități din palatul Smolnii, unde la 25 octombrie 1917 a ținut ședința cel de al doilea Congres al Sovietelor pe întreaga Rusie care a adoptat primele decrete ale puterii sovietice.

...Nu departe de podul Liteinii este ancorat pe vecie legendarul vas „Aurora”, care a luat parte la luptele de la Tusima, care a cunoscut torentul furtunos al revoluției pe malurile Nevei. De mult au amuțit tunurile lui, dar amintirea salvei trasă de pe „Aurora” în noaptea asaltului Palatului de Iarnă este înscrisă cu litere de aur în analele istoriei.

Cu multă atenție ascultă vizitatorii istorisirea lui Timofei Ivanovici Lipatov, pe vremea aceea membru al comitetului de vas al crucișătorului „Aurora”, iar în prezent căpitan de rangul doi, secundul crucișătorului „Aurora” decorat cu ordinul „Drapelul Roșu”. Timofei Ivanovici invită pe vizitatori la muzeul crucișătorului, unde se păstrează relicva vasului, documente, daruri de la numeroși prieteni din străinătate.

Gigantul de oțel al „Aurorei” este scaldat de apele Nevei. Pe ambele ei maluri se întinde orașul lui Lenin, avanpostul Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, ale cărui numeroase străzi și clădiri păstrează amintirea acestor zile furtunoase.

...La întreprinderea în Palatul de marmură, în care se află filiala din Leningrad a Muzeului central „V. I. Lenin”, se înalță pe un postament istoric automobil blindat de pe turela cărui în noaptea de 3 spre 4 aprilie 1917 a rostit Lenin înflăcăratele cuvinte: „Trăiască Revoluția Socialistă!”. Ulterior automobilul blindat a fost mutat la Smolnii și sub denumirea „Dușmanul capitalului” a luat parte la asaltul Palatului de Iarnă.

Oaspeții vizitează cartierul Viborg, locuința care a aparținut bătrînel comunist M. V. Fofanova, casa cu nr. 1/92 de pe strada Sverdlov — ultimul adăpost din ilegalitate al lui Ilici, casa cu Nr. 32 de pe strada Karpovka, unde la propunerea lui

Lenin Comitetul Central al partidului a fixat data răscoalei revoluționare.

Vizitarea acestor locuri scumpe oamenilor simpli din lumea întreagă, asemenea unui izvor dătător de viață, le umple inimile de un curaj inepuizabil, de încredere fermă în viitorul luminos al omenirii.

Lenin în Kremlin după revoluție

Palatul de Iarnă

Palatul de Iarnă a fost reședința țarilor Rusiei. Ani de zile, aceștia s-au tăfăit aici în luxul exorbitant, stors din sîngele poporului oprimat.

Sub zidurile Palatului de Iarnă s-au săvîrșit multe drame, s-au luat multe hotărîri îndreptate împotriva poporului — dar s-au petrecut și evenimente de seamă legate de lupta pentru libertate și dreptate socială a clasei muncitoare.

La 5 februarie 1880, pînă în cel mai îndepărlat ungher al Palatului s-a împrăștiat bubuitul exploziei provocate de revoluționarul Stepan Hakturin care a pregătit atentatul nereușit asupra țarului Alexandru al II-lea.

La 9 ianuarie 1905, dînd puțin la o parte perdeaua grea care atrîna la ferestrele înalte, țarul Nicolae al II-lea a urmărit cu ochi somnoroși cum, în Piața Palatului erau împușcați din ordinul lui muncitorii neînarmați, veniți să-și ceară drepturile.

Februarie 1917... Revoluția... Sfîrșitul ultimei familii imperiale a fost lipsit de glorie, ca întreaga ei viață. Inghesuindu-se într-o mașină, a plecat pe furiș din Palat, ascunzîndu-se de mînia poporului.

...În acele zile de toamnă, peste străzile și bulevardele marelui oraș nordic bătea un vînt rece, tăios. Începuse insurecția armată. Spre Smolnii începuseră a se scurge în șuvoaie nesfîrșite detașamentele de muncitori înarmați. În piața Smolnii, agitatorii împărțeau muncitorilor înarmați și soldaților revoluționari apelurile Comitetului Militar Revoluționar.

În același timp, în eter pluteau chemările la luptă transmise prin postul de radio al crucișătorului „Aurora” de către Comitetul Militar Revoluționar: „Garnizoana care păzește căile de acces spre Petrograd trebuie să fie gata de luptă”. „În gări trebuie să fie puse gărzi întărite”...

Comitetul Militar Revoluționar înștiința prin radio întreaga țară de începerea insurecției armate. Ziua mult așteptată sosise. Detașamentele treceau pe străzi în sunetele „Internaționali”.

Fortăreața Petropavlovsk trecuse de partea revoluției proletare. Detașamentele gărzilor roșii fixară pe zidurile înalte și solide ale fortăreței țevile cuiburilor de mitraliere.

Lenin era încă în ilegalitate. Ținea însă legătura permanentă cu Comitetul Central prin curieri. Primea ziare, scrisori, informații, dacă dispoziții, conducea cu mină fermă lupta revoluționară.

Venise clipa hotărîtoare. Prin gazda la care slătea, Lenin transmise un bilet Comitetului Central, în care cerea să iasă din ilegalitate, să-și ia locul în luptă ca un soldat credincios. Între timp, la locuința lui conspirativă sosl un om de legătură, care-i comunică solemn:

— Comitetul Central vă așteaptă.

Lenin primi comunicarea cu ochi scintilietori. În sfîrșit se putea întoarce la postul său, printre tovarășii credincioși de luptă.

În dimineața zilei de 25 octombrie, proletariatul deținea toate punctele strategice decisive ale capitalei. În miinile Guvernului Provizoriu rămăsese numai statul major al circumscripției militare și Palatul de Iarnă.

Scara începu asaltul Palatului de Iarnă. La ora 21, se trase din fortăreața Petropavlovsk o lovitură de tun cu un obuz orb în semn de avertizare. La fel, trase și crucișătorul „Aurora”.

Între „Aurora” și fortăreața, Statul Major al asediului Palatului se făcea semnalizare cu un felinar aprins. „Aurorei” i se semnaliză: „Foc!”. Atunci, bubuitul ei greu vesti lumii începutul unei noi ere, era revoluției proletare.

Sprijinită de focul artileriei, mulțimea asedialorilor se apropia mereu de Palat. I se transmise comanda: așteptați semnalul „la asalt”.

Înăuntrul Palatului luptau grupuri de gardiști roșii, care pătrunseseră mai înainte acolo.

În curînd se auzi o detunătură de armă — semnalul „la asalt!” și un puhoi de oameni, înundînd porțile și intrările Palatului, răzbi în clădire.

Văzduhul se culmura de strigătele victorioase de „ura!”

Pe la orele 2 noaptea, Palatul de Iarnă fu cucerit. Ultima citadelă a Guvernului Provizoriu burghez căzu.

(Din „Veac Nou”)

Vladimir Ilici, urmărit de guvernul provizoriu contrarevoluționar. Astăzi, Muzeul Lenin a deschis aici o filială a sa, care cuprinde reproduceri după documentele perioadei istorice din care face parte refugiul lui Vladimir Ilici Lenin la Razliv și macineta tuturor obiectelor de care s-a servit.

Alături de clădirea Muzeului, în poiană, se află în mărime naturală macheta colibeii, așa cum era în vara anului 1917. Lîngă ea muncitorii eroicului Leningrad au înălțat un monument de granit pentru slăvirea acelor zile de neuitat cînd grija neobosită a Partidului, devotamentul și iubirea fierbinte a poporului au salvat conducătorul iubit de prigoana dezlănțuită de guvernul provizoriu.

În apropierea colibeii am văzut două trunchiuri de copac, unul mai scund, altul mai înalt. Suprafața rotundă a acestuia i-a servit lui Lenin drept masă de scris. Am văzut plita înjghebată primitiv pe care își pregătea mîncarea, toporașul cu care tăia lemnele, ceainicul în care-și fierbea ceaiul. Vederea acestor obiecte simple de care s-a folosit marele și iubitul conducător al Revoluției din Octombrie, ne-a trezit în suflet o turburare adîncă.

Șederea lui Vladimir Ilici la Razliv n-a fost îndelungată. El a izbutit să fugă în Finlanda. La 21 august 1917, îmbrăcat ca un muncitor de la calea ferată.

La Razliv, ca în toate locurile legate de viața și munca lui Vladimir Ilici, trăiește luminoasă amintirea lui. Parcă auzi cum bate marea, fierbîntea inimă a lui Ilici din care s-a revărsat părinteasca, nețărîmura lui dragoste pentru omul simplu, omul truditor. Bătăia acestei inimi răsună în ritmul măreț al construirii comunismului în Uniunea Sovietică, al construirii socialismului în țara noastră și în celelalte țări de democrație populară. Văpaia nestînsă a învătării leniniste luminează calea pe care milioane de oameni simpli de pretutindeni se înfrățesc azi în lupta pentru pace, pentru fericire.

(Din „Veac Nou”)

Lenin ia parte activă la primele subotnice

Razliv

VASILE BIGU

Ne-am îndreptat cu emoție spre Razliv, locul al cărui nume este legat de una din cele mai frămîntate și hotărîtoare epoci ale Marii Revoluții Socialiste din Octombrie.

Drumul străbate cartierele nordice ale Leningradului, zona de case de odihnă din apropierea lui, o cîmpie joasă, mlăștinoasă, lîngă care șerpuiește, cînd mai aproape, cînd mai departe, panglica argintiu-albăstruie a Golfului Finic și a limanurilor sale, apoi o cotește spre dreapta.

Așa este acum, dar pe vremea cînd Lenin a fost nevoit să se ascundă aici nu exista nici un fel de drum, cil cuprinzi cu ochii se întindea pădurea întreruptă ici, colo, de luminișuri, de poieni.

Pe atunci, în 1917, la Razliv era o simplă colibă de coșai în care s-a adăpostit

MIHAI BENIUC

Teii Moscovei

Eu am văzut cum i-au adus pe ei, Pe-nmiresmații, rămuroșii teii La Moscova, cum iarna i-au plantat Cu grijă în pămîntul înghețat.

Camioane-i aduceau de dimineață Ca pe copiii adormiți în brață, Și pînă către-amiază, rînd pe rînd, Erau cu rădăcinile-n pămînt.

Copaci sadea, dormeau toți d-a-n picioare, Cu crengile-nărcate de ninsoare, Și-au înflorit de-odată-n primvară Pe-o ulicioară veche bunăoară.

Așa pe vremi dup-un Octombrie rece, În anul nouă sute șeptespre-ee, În față se trezi o lume tristă Cu marea primăvară socialistă.

VIAȚA DE PARTID

Organizațiile de bază din combinat trebuie să sprijine mai mult lupta pentru sporirea producției de metal

Numeroase colective de muncă ale sectoarelor combinatului nostru obțin zi de zi succese remarcabile în sporirea necontenită a producției de metal. În această acțiune, ele sînt antrenate de exemplul personal al comunistilor, de organizațiile de bază ale partidului, care le mobilizează în jurul indicilor stabiliți de primul nostru plan cincinal.

La furnalul nr. 6 din combinatul nostru de pildă, organizația de bază se preocupă îndeaproape de sporirea necontenită a producției de fontă. În acest sens, membrii de partid desfășoară o temeinică muncă politică în rîndul muncitorilor, ajută conducerea tehnico-administrativă a furnalului în vederea organizării judicioase a locurilor de muncă, lucru ce a dus ca atât fluctuația brațelor de muncă cît și lipsurile nemotivate din serviciu să fie lichidate și în consecință, planul de producție să se realizeze ritmic. În fruntea luptei pentru sporirea producției de fontă, se află comunistii. De pildă prim-topitorii Păl Victor, Cazan Ștefan și alții, prin folosirea la maximum a indicilor de utilizare a furnalului reușesc să depășească lunar sarcinile stabilite cu cîte 2,50 la sută. Exemplul lor în muncă este urmat de întregul colectiv, în urma cărui fapt planul de producție pe întregul furnal a fost realizat în luna octombrie într-o proporție de 100,10 la sută.

De educarea muncitorilor sînt preocupați și membrii de partid de la termocentrale nr. 2. Organizația de bază de aici, a îndrumat activitatea conducerii tehnico-administrative, în vederea preconizării unor măsuri care să asigure calificarea permanentă a muncitorilor. De pildă, muncitorii Bera Viorel, Paraschiv Nicu și alții prin ajutorul membrilor de partid și al maștrilor, s-au debarasat de atitudinea neglijentă față de utilaj, precum și de comportarea indisciplinată de care dădeau dovadă în muncă. Astăzi tovarășii sînt fruntași la locurile lor

POPESCU VASILE
secretarul comitetului de partid C.S.
Gh. Gheorghiu-Dej" Hunedoara

de muncă. Conducerea calificată a activității muncii sindicale, de tineret și administrative, de către biroul organizației de bază, a făcut ca de la intrarea în funcție a termocentralei să nu se provoace deranjamente și avarii.

Din păcate însă mai sînt și unele organizații de bază, care se complac cu mersul lucrărilor de la sine, nu se situează în fruntea maselor, ne glijează conducerea organizațiilor de sindicat și U.T.M., etc. Astfel de pildă, la oțelăria Siemens Martin munca politică nu este ridicată la treapta cuvenită, fapt care a făcut ca și planul de producție la unele cuptoare, să rămînă sub indicii stabiliți. Unii membri de partid cum sînt tovarășii Oprea Nicolae și Birlea Traian nu se situează la înălțimea sarcinilor trasate de organizația de bază, avînd o atitudine necorespunzătoare față de munca de răspundere pe care o au.

Biroul organizației de bază a neglijat conducerea și îndrumarea activității comitetului sindical, U.T.M. și a conducerii administrative, lucru ce a făcut ca indisciplinarea în ultimul timp să fie simțită la majoritatea locurilor de muncă, iar lipsurile nemotivate să devină frecvente.

Unele organizații de bază, cum este cea de la furnalele 1-4 a înțeles greșit rolul de conducător politic în cadrul sectorului. În loc să mobilizeze pe toți furnaliștii în întrecerea socialistă, să le ajute să înțeleagă mai bine rolul și importanța metodelor înaintate de muncă, biroul și în special tovarășul secretar Lucaci Lăscuț, se amestecă în chestiunile pur administrative a conducerii, făcînd chiar presiuni asupra activității acesteia în vederea anulării unor măsuri care au fost luate în scopul întăririi disciplinei socialiste a muncii. Asemenea practici sînt dăunătoare în munca de partid, deoarece, rezolvarea de către biroul orga-

nizației de bază a unor probleme administrative, face ca organizația de bază să scape din vedere sarcinile importante ce stau în fața lor în educarea și mobilizarea maselor în jurul lozincilor partidului. Pe de altă parte însă, asemenea metode nu întărește nici principiul conducerii unice, ci dimpotrivă, fac ca autoritatea acesteia să scadă în fața maselor, iar directivele conducătorilor să nu fie privite cu toată seriozitatea de unii muncitori, și în consecință rezolvarea lor să fie tărăgănată.

Sub nivelul cerințelor activează și organizațiile de bază din cadrul C.F.U.-ului. Datorită acestui fapt planul de deservire a sectoarelor de bază din combinat se realizează defectuos, materialul rulant nu este folosit la întreaga lui capacitate, etc. Deși birourile organizațiilor de bază din cadrul C.F.U. sînt conștiente de importanța însemnată pe care o are acest sector în sporirea producției de fontă, oțel și laminate, ele totuși se complac în lipsuri, sericase, nu trag la răspundere conducerile tehnico-administrative a C.F.U., de felul defectuos în care se realizează indicii de deservire, precum și manipularea și îngrijirea materialului rulant.

Lipsa comitetului de partid în acest sens se manifestă prin aceea că nu a mobilizat toate mijloacele și eforturile de a ridica activitatea organizațiilor de bază la nivelul sarcinilor actuale. Controlul și ajutorul acordat de unii activiști ai comitetului de partid, a fost sub nivelul cerințelor, lucru ce a contribuit ca unele organizații de bază să nu se orienteze just și prompt în traducerea în fapt a hotărîrilor comitetului de partid. Preocuparea principală a comitetului de partid în perioada actuală se manifestă în sprijinul calificat și operativ pe care trebuie să-l acorde tuturor organizațiilor de bază, ca ele la rîndul lor să preconizeze măsurile cele mai eficiente care să asigure creșterea permanentă a producției de fontă, oțel și laminate.

Cărți noi apărute

IN EDITURA DE STAT PENTRU LITERATURA POLITICA

- În ajutorul celor ce urmează cursurile serale de partid — Fascicola I, anul I, 160 pag., 1,50 lei.
- V. NAMOLARU: — Muncesc mai cu spor, 48 pag., 90 bani.
- Despre munca de agitație la sate (Intrebări și răspunsuri), Colecția „În ajutorul agitatorului“, 56 pag., 85 bani.

- Patriotismul socialist și internaționalismul proletar, Colecția „În ajutorul propagandistului“, 64 pag., 90 bani.

În editura de stat pentru literatură și artă

- Istoria literaturii romine, vol. II, redactat de prof. univ. ION VINTER și conf. univ. OV. S. CROHMĂLNICEANU; colaboratori: prof. univ.

I. Breazu; I. Manole; conf. univ. M. Nanu; V. Huber — E.S.P.L.A., 414 pag., 12 lei.

AUREL MIHALE: Ultimul asalt (schițe) E.S.P.L.A. colecția „Lucașăru“, 130 pag., 1,50 lei.

VALENTIN LIPATTI: Montesquien gînditor iluminist, E.S.P.L.A. (colecția „Mica bibliotecă critică“), 78 pag., 0,60 lei.

MAXIM GORKI: Despre literatura pentru copii. Editura Tineretului, 249 pag., 10,40 lei.

Vești de pe ogoare

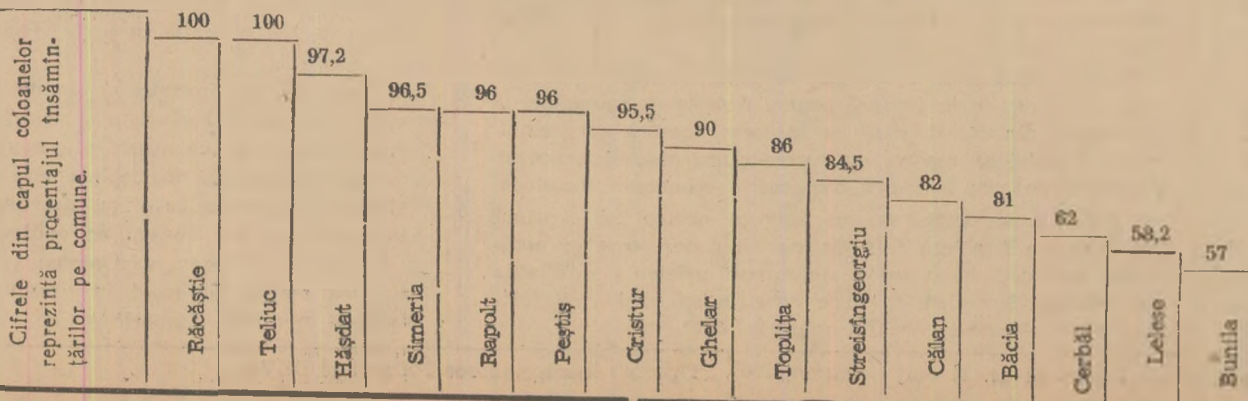
În prezent, oamenii muncii de pe ogoarele raionului nostru muncesc cu eforturi sporite pentru a termina în cel mai scurt timp însămînțările de toamnă. Munca lor depusă din zori și pînă în noapte, sub conducerea și îndrumarea organelor de partid, a făcut ca planul însămînțărilor de toamnă pe raion să se realizeze pînă în ziua de 1 noiembrie a.c. în proporție de 92 la sută. În unele comune cum ar fi, Răcăștie și

Teliuc, țărani muncitori au terminat pînă la aceeași dată toate însămînțările. Mult avansate sînt însămînțările și în comunele Hășdat, Simeria, Repoț, Ghelar și altele.

Făță de timpul înaintat, în multe comune printre care Streisîngeorgiu, Călan, Băcia, Toplița, Bunila, Lelese și altele, însămînțările de toamnă sînt mult rămase în urmă. În aceste comune, atît organizațiile de bază sînt, cît comitetele executive ale sfa-

turilor populare, cît și inginerii și tehnicienii agronomi, nu au știut să folosească cele mai bune metode de lucru, care să ducă la mobilizarea producătorilor agricoli de a folosi la însămînțări fiecare zi și oră bună de lucru în cîmp, precum și întreaga capacitate a mașinilor și uneltelor agricole existente.

Iată cum arată situația însămînțărilor în raion la data de 1 noiembrie a.c.:

Din viața orașului nostru

Noua centrală telefonică

Spre scara zilei de 2 noiembrie a.c. în noile aparate telefonice instalate în întreprinderi și în locuințele abonaților din Hunedoara, a răsunit tonul noii centrale automate, semn că ea a intrat în funcție. Telefonistele Șuba Letiția, Nistor Cornelia, Zoica Maria și Jurca Maria, dirijau cu grijă aparatura complet automatizată a centralei.

La punerea în funcție a noii centrale telefonice — dată în folosință cu două luni înainte de termen — o importantă contribuție au adus-o tovarășii Andreiescu Gheorghe, șeful sectorului montaj, ing. Luca Iosif, maștrii Dicu Ioan, Lăzărescu Constantin, Scurtescu Octavian și Ionescu Nicolae. Dintre ceilalți montori și tehnicieni care s-au străduit să execute înainte de termen lucrările centralei automate, fac parte tovarășii Dinicu Ștefan, Rațiu Ilie, Drăguțescu Florea și alții.

De acum, în Piața Libertății nr. 29 din centrul orașului nostru există cabine telefonice atît pentru convorbirile interurbane cît și pentru convorbirile locale, care stau la dispoziția publicului hunedorean.

Concert de muzică clasică

Orchestra și corul Ansamblului de cîntece și dansuri al siderurgistilor hunedoreni a dat în seara zilei de 1 noiembrie a.c., un concert de muzică clasică. Concertul a avut loc în sala cinematografului „Maxim Gorki“, în fața unui numeros public, dirijor fiind Boris Cobasman. În program, orchestra a executat printre altele „Scherzo“ pentru vioară și orchestră, de Gorodinezky. „Răpire din Serai“ de Mozart, „Le canari“ pentru vioară și orchestră, de Poliakin și „Murta din Portici“, uvertură de Auber.

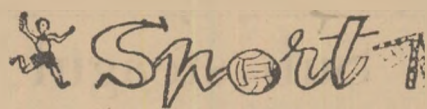
De asemenea, în execuția corului și orchestrei au fost interpretate: „Corul țiganilor“ din opera Trubadurul, „Corul țărănilor“ din Cavaleria rustică, „Valurile Amurului“ de Sokolov, precum și alte bucăți muzicale.

Concertul de muzică clasică dat de orchestra și corul Ansamblului de cîntece și dansuri al siderurgistilor hunedoreni, s-a bucurat de un mare succes. La cererea publicului orchestra și corul ansamblului va mai da un nou concert cu același program, în seara zilei de azi 5 noiembrie orele 20.

Ghicitoare literară

Cu ocazia celei de a 37-a aniversare a Consomolului Leninist, colectivul bibliotecii centrale a raionului Hunedoara a organizat o ghicitoare literară. Cu acest prilej au fost prezentate fragmente din diferite cărți pentru tineret, cum ar fi din: „Sarcinile Uniunii tineretului“ de V. I. Lenin, „Ținăra gardă“ de A. Fadeev, din versurile lui Mihai Eminescu, și din altele. La sfîrșitul ghicitorii literare s-au împărțit premii în cărți, celor ce au înțeles cele mai multe puncte. Astfel, în urma analizării răspunsurilor, s-a acordat premiul I tovarășului Botez Nicolae, premiul II tovarășului Roșianu Ioan, iar premiul III tovarășului Nicolin Aricică.

BIXA IRINA
correspondentă voluntară

MECIUL DE FOTBAL PENTRU CUPA R.P.R.

Metalul Hunedoara — Flamura roșie Arad

Miile de spectatori care au asistat miercuri 2 noiembrie la meciul de fotbal dintre „Metalul“ Hunedoara și „Flamura roșie“ Arad, au rămas satisfăcuți de jocul frumos desfășurat de ambele echipe.

Arădenii mai superiori din punct de vedere tehnic insistă decîși să oștîge și în minutul 3 reușesc să ia conducerea prin golul înscris de Birău. La un contra atac, Huzum scapă și în minutul 5 înscrie golul egalizator.

Jocul se dispută cu îndrîjire. Ambele înaintări construiesc atacuri periculoase, dar apărările la post anihilează cu promptitudine toate încercările de a mări scorul. În ciuda apărării tenace a metalurgistilor, arădenii reușesc să înscrie prin Jurcă, care atent interceptează o pasă înapoi dată de M. Apostol. Egalarea survine după cîteva minute prin același Huzum.

Atacurile se succed cu repeziciune de la o poartă la alta. Jucătorii celor două echipe încearcă din nou să modifice scorul. Tot arădenii sînt aceia care iau conducerea. Jurcă centrează de pe partea dreaptă și Dumitrecu din poziție clară de ofsaid înscrie nestingherit: 3—2. Hunedoreni atacă din nou. La atac participă mult și jucătorii de la apărare. La un corner bine executat de Pîrvu, Paul Florea înscrie aducînd din nou egalare.

Deși trecuse mai bine de 80 minute jocul se afla la fel de spectaculos. O combinație reușită la care participă Petchowski, Birău, Dumitrescu, ultimul șutează puternic și Pătrașcu în ultima instanță acordă corner. Execută Dumitrescu și Jurcă cu o lovitură de cap introduce batozul în plasă: 4—3.

Se părea că cu acest scor se va termina partida. Dar cu o voință demnă de toată lauda înaintarea metalurgistilor, în care excelează Huzum reușesc să înscrie în ultimele minute de joc. Astfel că scorul este de 4—4. După prelungirile legale nicio echipă nu reușește să înscrie și partida terminîndu-se nedecis 4—4. Pentru jocul următor în Cupa R.P.R. s-a calificat „Flamura roșie“ Arad.

MIRCEA T. NEAGU

Note și COMENTARIU externe

Eforturile delegației sovietice la conferința de la Geneva pentru asigurarea păcii în Europa

Desfășurarea lucrărilor conferinței de la Geneva a miniștrilor Afacerilor Externe a celor patru puteri, U.R.S.S., S.U.A., Anglia și Franța, de pînă acum, a dovedit, încă odată cu prisosință politica consecventă de pace și colaborare între popoare, a Uniunii Sovietice. Credincioasă spiritului creat la Geneva în urma Conferinței din iulie a șefilor guvernelor celor patru mari puteri, delegația sovietică condusă de V. M. Molotov luptă cu perseverență pentru buna desfășurare a lucrărilor Conferinței, venind cu propuneri importante pentru asigurarea securității popoarelor din Europa și unificarea Germaniei, problemă prevăzută la punctul 1 al ordinei de zi. („Securitatea Europei și Germaniei”).

Securitatea Europei este o problemă foarte importantă, care frământă popoarele mai ales, că acestea au avut mult de suferit de pe urma războaielor sîngeroase ce s-au purtat pe teritoriul continentului european. Încă din primele zile ale conferinței, Uniunea Sovietică a venit cu propunerea încheierii unui tratat între toate țările Europei, în baza căruia acestea să-și unească forțele în vederea preîntîmpinării unei eventuale agresiuni armate.

În acest tratat, se stipulează crearea unui sistem de securitate colectivă în Europa din care să facă parte U.R.S.S., S.U.A., Anglia, Franța, toți participanții la Uniunea Europei occidentale, și la tratatul de la Varșovia, inclusiv Republica Democrată Germană și Republica Federală Germană. De asemenea la acest tratat vor putea participa și alte state europene pe măsură ce vor solicita acest lucru, ca Iugoslavia, Danemarca.

Justețea politicii externe a Uniunii Sovietice s-a făcut încă odată remarcată în problema tratatului. Astfel în articolul 6 din „Proiectul de tratat de securitate în Europa” prezentat de delegația U.R.S.S. la conferința de la Geneva se precizează: „Statele participante la Tratatul sint de acord că obligațiile decurgînd din prezentul tratat nu afectează obligațiile pe care și le-au asumat prin tratatul și acordurile existente”.

Propunerile Uniunii Sovietice au deosebită importanță excepțională prin aceea că acestea deschid calea spre lichidarea grupărilor militare existente, către colaborarea tuturor statelor europene precum și a S.U.A., în vederea apărării păcii în Europa creînd astfel garanții trainice pentru dezvoltarea pașnică a popoarelor Europei.

Spre deosebire de vechile propuneri, nu se mai prevede un termen concret (2—3 ani) pentru lichidarea grupărilor militare existente. „Considerăm posibil — a spus V. M. Molotov — să ne limităm de a indica în tratat (este vorba de tratatul de securitate provizorie) că va fi valabil pînă la înlocuirea lui printr-un tratat mai larg de securitate europeană, care să prevadă înlocuirea tratatelor și acordurilor existente”.

Noile propuneri ale delegației U.R.S.S. la punctul 1 al ordinei de zi a conferinței au avut un răsune puternic printre toate popoarele lumii. Acest lucru s-a putut vedea încă din prima zi a prezentării lor, cînd agențiile de presă și posturile de radio din toate țările au transmis informații și comentarii în legătură cu aceste propuneri. Întreaga presă comentează deasemenea importanța ce o are pentru mersul înainte al conferinței a „gestului de bunăvoință” făcut de delegația U.R.S.S.

Propuneri la punctul 1 al ordinei de zi, au fost făcute și de puterile occidentale. În aceste propuneri un fapt pozitiv este acela că spre deosebire de trecut, se acordă atenție problemei securității europene, iar unificarea Germaniei este legată de această chestiune, ceea ce dovedește că popoarele occidentale își dau tot mai bine seama că reinvierea fascismului și militarismului german, este o primejdie îndreptată, nu numai înspre Răsărit ci și înspre Apus.

Cu toată apropierea punctelor de vedere, analizînd propunerile făcute, se constată că pe deoparte se referă la securitatea și unificarea Germaniei, iar pe de altă parte împiedică soluționarea acestor chestiuni.

Acest lucru reiese clar prin aceea că puterile occidentale nu tind spre desființarea blocurilor militare ci spre întărirea lor, respectiv întărirea blocului Atlantic prin in-

cluderea întregii Germanii militarizate, nu numai a Germaniei occidentale. Prin includerea întregii Germanii în blocul Atlantic nu numai că primejdia nu se va micșora, ci din contră, ea va crește. Așa se explică faptul că puterile occidentale oferă Uniunii Sovietice anumite „garanții” pentru securitatea sa, însă Uniunea Sovietică împreună cu țările de democrație populară nu au nevoie de „garanții” deoarece ele sînt în stare să se apere singure împotriva unei eventuale agresiuni.

Delegația Uniunii Sovietice după prezentarea tratatului de securitate în Europa a ridicat o nouă problemă legată direct de sarcina asigurării securității europene, despre care de altfel s-a vorbit și la conferința din iulie a șefilor guvernelor celor patru mari puteri. Este vorba de crearea în Europa a unei zone speciale de limitare și de inspecție a armamentelor. În directive se precizează că, această zonă va trebui să fie situată între Est și Vest, însă în propunerile occidentale se arată că zona ar trebui să fie stabilită pe o linie „între Germania unificată și țările Europei răsăritene”.

Acest lucru pretins de delegații țărilor occidentale, în primul rînd, nu corespunde directivelor șefilor guvernelor; în al doilea rînd se va include Germania unificată în N.A.T.O., iar în al treilea rînd, bazele militare ale blocului Atlantic se vor apropia înspre răsărit cu cîteva sute de kilometri.

Ținînd cont că multe puncte propuse de puterile occidentale în această problemă sînt apropiate de pozițiile U.R.S.S., delegația sovietică a arătat că este gata să se ajungă la o înțelegere în această problemă. Delegația sovietică a propus ca zona specială să cuprindă teritoriul R. F. Germane, R. D. Germane și a statelor vecine lor sau a unora dintre ele. De asemenea se prevede măsuri practice pentru aplicarea acestor prevederi printre care: nivelul maxim al trupelor S.U.A., U.R.S.S., Marii Britanii, și Franței, staționate pe teritoriul celorlalte state din această zonă, limitarea armamentelor și controlul asupra lor, etc.

Tot în legătură cu punctul 1 din ordinea

de zi a conferinței, delegația U.R.S.S. a propus, ca pentru o cît mai justă rezolvare a problemei germane, să fie invitați să ia parte și reprezentanții R. D. Germane și R. F. Germane. Împotriva acestei propuneri au ridicat obiecțiuni miniștrii celor trei puteri occidentale: J. F. Dulles, A. Pinay și H. Mac Millan întrucît guvernul R. D. Germane nu este recunoscut de către guvernele lor și că ar fi necesar să ia parte numai reprezentanții R. F. Germane. Delegația U.R.S.S. a declarat că este pentru participarea la conferință, pe picior de egalitate, a reprezentanților celor două state germane și se opune oricărui discriminări în această chestiune și că neinvitarea reprezentanților celor două state germane ar putea avea repercursiuni negative asupra discutării problemei germane.

În legătură cu rezolvarea problemei germane, guvernul R. D. Germane a trimis o declarație în care-și expune punctul de vedere în problemele discutate la conferința de la Geneva. În declarație se arată că rezolvarea problemelor unificării Germaniei, „este în primul rînd o chestiune a poporului german însuși”. Guvernul R. D. Germane declară că a sosit timpul să se creeze un organism pe întreaga Germanie care să poată coordona toate eforturile ce au drept scop colaborarea între cele două state germane și restabilirea unității germane”. Din acest consiliu va trebui să facă parte reprezentanți ai organelor legislative din R. D. Germană și R. F. Germană.

De asemenea la conferința de la Geneva a început discutarea punctului 3 de pe ordinea de zi — dezvoltarea contactelor dintre Est și Vest a arătat V. M. Molotov cătorul delegației U.R.S.S., a venit cu propuneri concrete menite: „în primul rînd să ducă la înlăturarea treptată a barierelor care împiedică contactul liber și comerțul pașnic între popoare și în al doilea rînd, să ducă la realizarea unor contacte și legături libere, reciproc avantajoase pentru țările și popoarele interesate”. În acest scop delegația sovietică propune crearea unui comitet de experți în vederea dezvoltării contactelor între Est și Vest.

În domeniul dezvoltării contactului între Est și Vest a arătat V. M. Molotov „primele succese există. Dar trebuie făcute încă multe pentru a asigura o dezvoltare mai largă a contactului internațional, reciproc avantajos pentru toate țările și popoarele”.

„În directivele șefilor guvernelor U.R.S.S., S.U.A., Marii Britanii și Franței în problema dezvoltării contactelor între Est și Vest — precizează propunerile delegației U.R.S.S. — se subliniază necesitatea studierii măsurilor, inclusiv cele care pot fi luate de organe și instituții ale Organizației Națiunilor Unite, susceptibile (a) să ducă la înlăturarea treptată a piedicilor care stau în calea liberei comunicări și comerțului pașnic între popoare și (b) la realizarea unor contacte și legături libere, reciproc avantajoase pentru țările și popoarele interesate”.

În legătură cu această problemă a fost prezentat un memorandum care cuprinde propunerile celor 3 puteri occidentale, propuneri care conțin numeroase puncte apropiate de cele sovietice. În urma propunerilor făcute, după cum s-a aflat la Geneva, în conformitate cu însărcinarea dată de miniștrii Afacerilor Externe, experții desemnați de fiecare delegație în parte și-au început lucrările.

Pe măsură ce propunerile Uniunii Sovietice sînt mai bine studiate și comentate, reiese tot mai clar că aceste propuneri prezintă un mare pas înainte în munca conferinței. Este necesar ca și pe mai departe participanții să dea dovadă de bunăvoință și dorință de înțelegere, căci numai așa se va putea realiza un acord în rezolvarea chestiunii securității Europei.

Sub steagul glorios al Marelui Octombrie

(Urmare din pag. 1-a)

rilor industriei grele din țară. Toate acestea au făcut ca, la sfîrșitul anului 1948, producția anului 1938 să fie atinsă, și chiar depășită, în ramurile hotărîtoare ale economiei noastre naționale.

Ajutorul Uniunii Sovietice sprijină înfăptuirea cu succes a planului de electrificare a țării. Din Uniunea Sovietică au fost trimise mașinile și utilajul pentru marile centrale electrice. Cu ajutorul Uniunii Sovietice s-a putut construi hidrocentrala de la Moroieni și se continuă în prezent construirea marii hidrocentrale „V.I. Lenin” de la Bicaz și altele.

În ceea ce privește sprijinul primit de industria siderurgică ei s-a manifestat începînd cu asigurarea materiilor prime deficitare (minereuri de fier și cocs) și terminînd cu livrarea utilajelor grele, de înaltă tehnicitate. Instalațiile de aglomerare a minereului de la Hunedoara prin care s-a făcut posibilă întrebuintarea unor cantități considerabile de minereu — praf și s-a mărit productivitatea furnalelor înalte, utilajul laminatoarelor la combinatul siderurgic Hunedoara, utilajul necesar automatizării furnalelor, cuptoarelor de oțel și cuptoarelor de încălzit pentru laminatoare, precum și utilajele destinate altor mari unități, au fost asigurate și livrate, în termene scurte, de către industria sovietică.

Grație acestor livrări de mașini, utilaje, agregate și instalații complete, precum și dezvoltarea marilor combinate siderurgice — datorită, în mare parte proiectanților sovietici — producția de metal a sporit simțitor.

Pe baza acestei producții de metal, în continuă creștere s-a creat și dezvoltat în ritm rapid o industrie constructoare de mașini care, din anul 1949 pînă acum, a pus în fabricație peste 250 de noi tipuri de mașini și a dobîndit, încă la sfîrșitul anului 1952, o greutate specifică de peste 22 la sută, în întreaga producție industrială a țării.

Spre deosebire de trecut, cînd România importa 99 la sută din mașinile și utilajele necesare industriei, acum, aproape jumătate din noul utilaj instalat în fabrici între 1948 și 1954 poartă inscripția „Fabricat în R.P.R.” Uzinele romi-

nești produc peste 90 la sută din mașinile necesare agriculturii, industriei alimentare și industriei ușoare.

Uniunea Sovietică ne-a pus la dispoziție documentația tehnică pentru realizarea celor mai mari construcții în industria metalurgică și pentru realizarea celor mai importante produse ale industriei constructoare de mașini. Pe bază de documentație tehnică sovietică au fost întocmite nenumărate proiecte pentru construirea de noi întreprinderi, fabrici, uzine, instalații, termo și hidrocentrale — și modernizarea celor existente. Pe baza documentației tehnice venită din Uniunea Sovietică, constructorii de mașini din țară au putut construi strungul IA 62, șepinguri, macarale turn, tractoare KD 35 și KDP și altele.

Specialiștii sovietici au contribuit prin ajutorul lor sincer și prietenos pe care l-au dat muncitorilor, tehnicienilor și inginerilor romîni la rezolvarea celor mai complicate probleme tehnice ale industriei noastre. Ei au dat un sprijin deosebit de valoros la realizarea primelor turbine de 3.000 kw. la îmbunătățirea tehnologiei de fabricație a utilajului petrolifer, la aplicarea tehnologiei de călire prin curenți de înaltă frecvență, — ceea ce a ridicat de cîteva ori productivitatea muncii și a dus la o producție de calitate superioară.

Numeroși tehnicieni și ingineri romîni au avut posibilitatea să-și ridice calificarea prin specializarea lor în Uniunea Sovietică.

Bogata experiență a Uniunii Sovietice constituie un neprețuit tezaur de învățatură pentru cadrele de muncitori și tehnicieni din R.P.R. care își însușesc această experiență reușind astfel să rezolve cu succes numeroase și complexe probleme pe care le ridică construcția economiei socialiste.

Pentru acest prețios ajutor poporul nostru își exprimă recunoștința fierbinte față de marele popor sovietic. hotărîrea neclintită de a întări necontenit prietenia și alianța cu Uniunea Sovietică, chează la construcția unei vieți fericite și îmbelsugate, chează la apărarea păcii.